

אלבום לזכרו של

תמיר וויס ז"ל

14.6.1966-2.11.1988

ילדות

תמיר נולד בנהריה ב-14.6.1966 כ"ד
בסיוון וגדל במושב לימן הקרוב.
למד בבית הספר היסודי 'רמז' מכיתה א'
עד כיתה ו' ומכיתה ז' עד כיתה ט' למד
בבית הספר האזורי יד נתן.
בתור ילד ביסודי בכיתות א-ג מחצית
מהזמן ישב במסדרונות, כי את מה
שלמדו בכיתה הוא כבר שכח.

בכיתה ד' הייתה תקרית, תמיר
טייל על המדרכה בזמן בית ספר,
דודה שלו מצאה אותו ולקחה אותו
לביתה, היא התקשרה לאבא
ואמרה לו שתמיר אצלה, האבא
ביקש לדבר עם תמיר ותמיר ענה
'אבא אי אפשר זה משעמם, זה
מציק לי'.

בכיתה ה' התחיל ללמוד כמו כל
שאר התלמידים.
הכי אהב מתמטיקה, אנגלית
ופיזיקה וממש לא אהב היסטוריה
ותנ"ך.

תמונות מילדותו של תמיר

תמיר רוכב על אופניים בבית סבא וסבתא, הוריו של האב
גדעון

תמיר בדרכו עם משפחתו לחתונה של אח
של גדעון אביו – רן.

הוריו של תמיר

תמיר ז"ל הוא בנם של מרילה וגדעון וויס.

אביו – גדעון וויס – אחד מ-50 הילדים הראשונים שנולדו בנהריה, נולד ב-1939, אביו הגיע מצ'כוסלובקיה כאיש בית"ר באופן לא חוקי מהגבול במטולה לנהריה, ואשתו, אמא של גדעון, הגיעה עם הכשרה של קיבוץ השומר הצעיר ליד חדרה. היו חברים עוד בעיירה בחו"ל.

גדעון נולד בנהריה, גדל כילד
"פרא", האבא היה קבלן בניין
ואימו עקרת בית, היה חוזר מבית
ספר ויוצא לשחק.

גדעון מעיד על תמיר: "בפן הזה
היינו שונים, הוא היה הרבה יותר
רציני ממני, הוא ירש זאת מאימא
שלו".

גדעון למד בנהריה ומשם למד
הוראה באורנים. שירת בגולני.
עבד בכרמל אולפינים, לומד עד
היום ידיעת הארץ במכון אבשלום,
מזה 16 שנים.

הקים ומנהל כיום את סניף יד
לבנים של המועצה האזורית מטה
אשר. ראש אגף הנופש והתרבות
של ארגון יד לבנים הארצי.

מרילה אמא של תמיר , נולדה בהרי האוראל ברוסיה
במלחמת העולם השנייה. עלתה בגיל 13 ארצה
מפולין.

תמיר עם אמו מרילה ואחותו הלית

אחותו של תמיר -

הלית

אחותו הקטנה של תמיר -

הלית. הייתה בת 15.5 בנופלו,

היום אמא לשניים, בנה הבכור

נקרא עומר תמיר על שם

תמיר.

המשפחה לא רצתה שיקרא על
שמו אז הלית הלכה למשרד הפנים
וחזרה עם תעודת לידה, עומר
תמיר וויס'. השאירה את שם
משפחתה ובעלה הולך בעקבותיה.
בתור אח בכור העריץ תמיר את
אחותו.

תמיר משחק יחד עם אחותו הקטנה בחצר
הבית במושב לימן

תמיר ואחותו הלית

תמיר ומשפחתו המורחבת

תמיר שמר תמיד על קשר
משפחתי והדוק עם האחיינים,
סבא וסבתא מצד אבא.
כל שבת היה מבקר אותם ונוסע
מלימן לנהריה.
בקשר טוב עם בן דוד רחוק של
האבא.

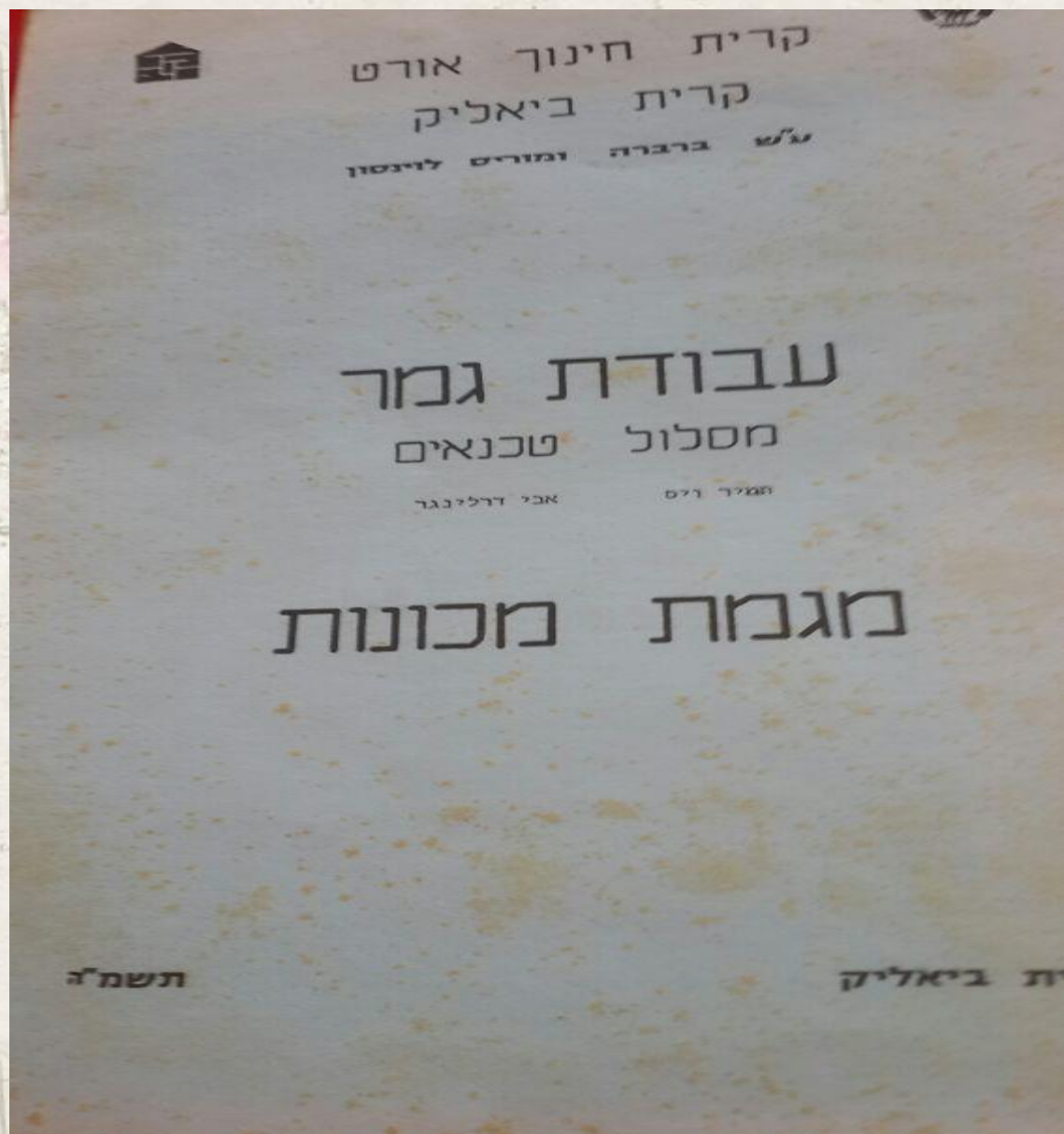

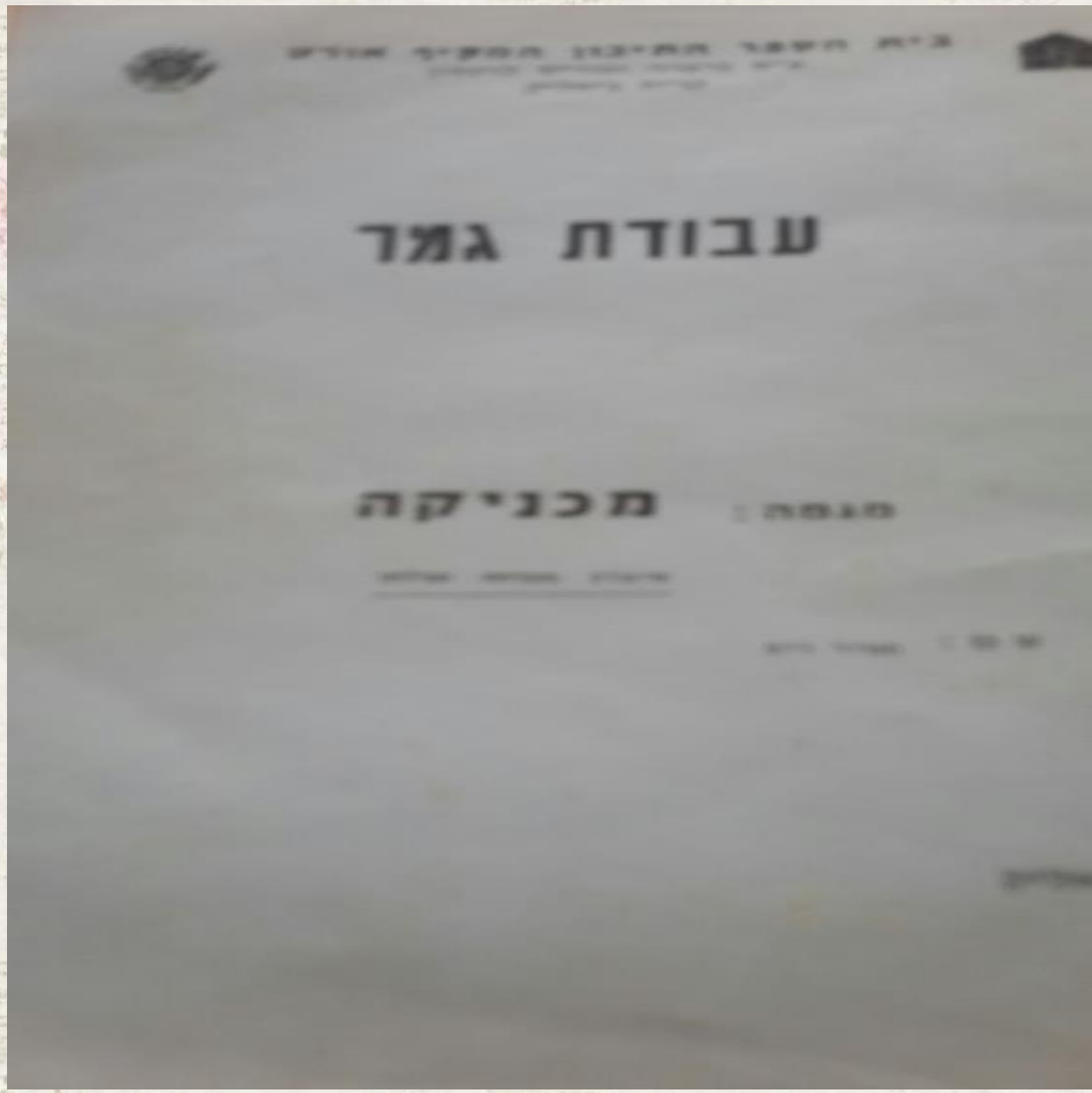
תמיר בחדרו,
בביתו שבמושב
לימן.

נעוריו ולימודיו בתיכון

בכיתה י' התחיל ללמוד את לימודיו
במגמת מכונות ומכניקה באורט קריית
ביאליק. אותן סיים לאחר שלוש שנים
בכיתה י"ג.
תמיר אהב מאוד את לימודיו במגמה.

עבודת הסיום של תמיר לאחר לימודיו בכיתה י"ג

עבודת גמר

מנסח : מכניקה

בית המדרש המרכזי למדע

ירושלים תש"ל

תמיר ואמו מרילה הגיעו לשיחה
עם מנהל בית הספר מנחם. מנחם
ארגוב המנהל דאז שאל את תמיר
אם לא יהיה לו קשה להגיע כל
בוקר אל בית הספר בקריית
ביאליק שהרי תמיר גר באותו הזמן
במושב לימן ליד נהריה. תמיר אמר
שלא יהיה לו קשה.

בתחילה היה נוסע בטרמפים
ואוטובוסים יחד עם דדה חברו ועוד
כמה מחבריו. ואח"כ עם הטוסטוס
שלו. תמיר אהב את המקצועות
הריאליים כמו מתמטיקה פיזיקה
ומכונות ולא אהב מקצועות עיוניים
כמו היסטוריה ותנ"ך אך נבחן בהן
בכל זאת.

אהבתו של

תמיר

הוא היה שחקן כדורסל של נבחרת אורט ביאליק עם גיא גודס. תמיר אהב אופנועים.

היה לו טוסטוס בלי רישיון נהיגה, הרכיב אותו לבד מגרוטאה, אחר כך רכש אופנוע מירוצ' קטן של CC50 מאוחר יותר של CC125 ובסוף CC750 סוזוקי 750R .

אופנוע סוזוקי R750

האופנוע של תמיר

תמיר על האופנוע

תמיר אהב את להקת פינק פלויד וברוס
ווינקסלי.

אהב מוזיקה רועשת, לא היה בראש
ללימודים, אך למרות זאת סיים בגרות
ומכללה.

תמיר אהב לטייל עם האבא גדעון
בהרבה מקומות בארץ בשבתות,
הם היו יוצאים לכנרת לקמפינג עם
כל המשפחה.

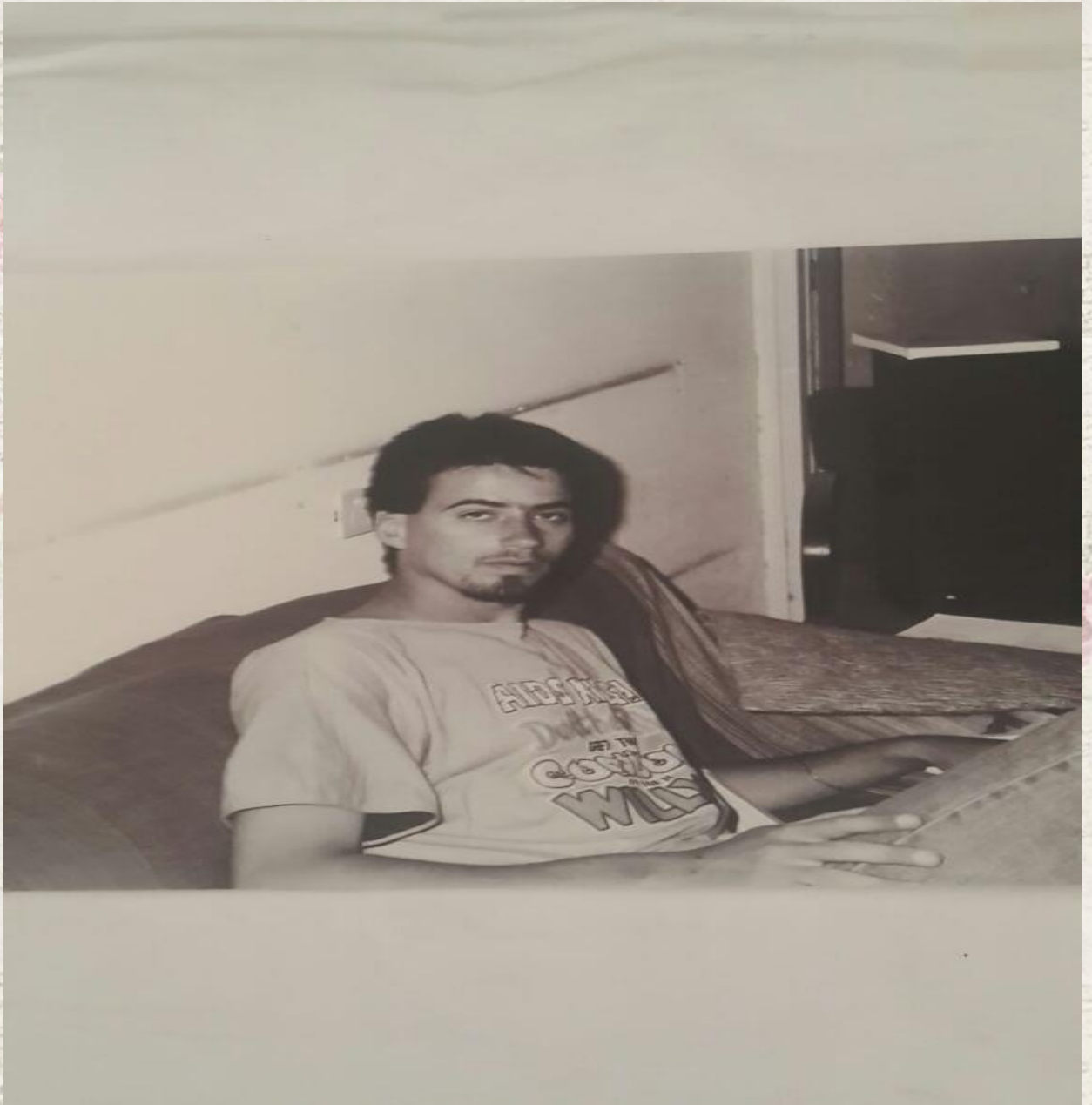
תמונה של הכנרת

תמונות של קמפינג בארץ ישראל

כהתבגר התנייד באופן עצמאי על האופנוע
וטייל אתו בכל הארץ , יחד עם כל החבר'ה
בשישי יחד עם בנות הזוג. חברתו שרון גם
למדה באורט ביאליק. היא הייתה צעירה
ממנו בשנתיים. הייתה נמוכה ממנו בהרבה.
אהבו אותה כמו בת . הייתה חיילת כשנהרג ,
ישבה איתם את השבעה, גם הוריה היו
אצלם.

חברתו של תמיר, הייתה אתו יחדיו למשך 3
שנים, לולא היה נהרג, היו מתחתנים, כך
האבא נוהג לספר.

חלומו של תמיר

החלום של תמיר היה לרדת מהארץ לאנגליה יחד עם יעקב ווייס, חבר טוב אשר גדלו יחד מגיל 12-13.

אופנועים היה תחביב משותף שלהם. הם רצו ללמוד יחד באופן מקצועי מכונאות אופנועים באנגליה ולאחר כמה שנים לחזור לארץ ולפתוח מוסך לאופנועים.

תמיר היה מטפל באופנוע והאופניים שלו ובאופנועים והאופניים של שאר החברים.

חצר הבית תמיד הייתה מוסך בימי שישי שבת. חוץ מהימים שהיו רוכבים ברחבי הארץ.

תמיר וויס

דוד (דדה)
אסולין

שירותו הצבאי

תמיר גויס למגמת מכונות ייעוד לחיל האוויר והוא סרב, נעצר בבקו"ם בתל השומר ל10 ימים על סירוב לעבור לחיל האוויר, העבירו אות להנדסה קרבית גדוד 605 עד הלילה האחרון שלו.

605 גדוד הנדסה צפוני של פיקוד צפון.

הטירונות:

באמצע הטירונות בהנדסה קרבית גילו שהוא טכנאי מכונות, והוא נשלח כמכונאי ל605.

סיים את הטירונות של רובאי 5 ואז נשאר שם בתור איש חימוש.

חיל ההנדסה הקרבית רקע

חיל ההנדסה הקרבית (בראשי תיבות: חה"ן) הוא אחד מהחילות בזרוע היבשה של צבא הגנה לישראל. זהו כוח ההנדסה הקרבית של צה"ל. ייעודו של החיל הוא הבטחת יכולת התמרון של כוחות צה"ל תוך שלילת יכולת זו מהאויב, בנוסף אחראי החיל על תחומים שונים בתחומים הדורשים ידע ומומחיות בנושאי הנדסה צבאית בהם רובוטיקה, עיסוק בחומרי נפץ והתגוננות מפני נשק בלתי-קונבציונלי.

תפקידי החיל כוללים פריצת מכשולים, ביקוע קווי הגנה עוינים, פריצת שדות מוקשים, ניתוח ביצורים, הכשרת צירי תנועה, גישור וצליחה, מיקוש הגנתי, עיסוק בחומרי נפץ, חבלה, סילוק פצצות, בניית קווי הגנה ומכשולים, בניית ביצורים, הפעלת ציוד מכני הנדסי וציוד סער, משימות הריסה ובנייה תחת אש, והתגוננות מפני נשק בלתי-קונבנציונלי בשדה הקרב. החיל מופקד על 3 גדודי פלסים סדירים (601 - "אסף", 603 - "להב" ו-605 - "המח"ץ") ובהם מחלקות סיור ופלוגות צמ"ה (ציוד מכני הנדסי) כבד, גדוד הסיוע הכימי (לשעבר גדוד האב"כ), ויחידות הנדסיות למשימות מיוחדות העוסקות בקומנדו, חבלה, סילוק פצצות, רובטיקה ועוד.

הנדסה קרבית
605 גדוד הנדסה צפוני של פיקוד צפון

סמל
היחידה

תקרית עם המשטרה הצבאית:

תמיר הלך עם כומתה שחורה של חיל חימוש, נתפס על ידי המשטרה הצבאית, והוגשה נגדו תלונה שהוא לא הולך עם כומתה כסופה של ההנדסה הקרבית, הולך עם תג של 605, נשפט אצל סגן מפקד הגדוד, שעשה דבר פשוט (השניים היו בקשר טוב), נתן לו את הכומתה שלו, שתי הכומתות עד היום בבית.

גדוד המחץ 605 הבקעה, מיקוש, חבלה וצליחה

הוקם לאחר מלחמת יום הכיפורים וראשי התיבות שלו הם הבקעה, מיקוש, חבלה, וצליחה. הגדוד לחם בכל מלחמות ישראל ובמבצעים נועזים כגון: מיידון (1988), דין וחשבון (1994), ענבי זעם (1996), חומת מגן ודרך נחושה (2002).

עם סיום מלחמת ששת הימים יישבו כוחות צה"ל על גדת תעלת סואץ. הדבר היווה מכשול מים רחב שחצץ בין ישראל למצריים.

מכשול זה דרש כח צבאי מקצועי לכן באוקטובר 1967 הוחלט על הקמת גדוד חדש שיעודו המרכזי יהיה צליחה. מתוקף ייעודו כפורץ מכשולים הוקם הגדוד תחת חיל ההנדסה והיה לגדוד הסדיר השני בחיל.

בתחילה התמקמו חיילי ומפקדי הגדוד בנחל הקישון במבנה עזוב והחלו באימונים עם ציוד צליחה שהיה קיים, (מערך הצליחה כמעט והחל מאפס).

החל תהליך של בניית המערך תוך התאמת הציוד המיובא לתנאים בתעלת סואץ.

ב-1969 נקרא הכח לביצוע משימתו הראשונה במבצע "כראמה" משימותיו העיקריות היו פינוי שדות מוקשים, הכשרת מעברים, הקמת גשרים ופיצוץ מבנים ומתקני אימונים.

במלחמת יום הכיפורים השתתף הגדוד במבצע שהכריע את המערכה בחזית הדרום. "מבצע הצליחה" במבצע זה באו לידי ביטוי יכולות האמצעים שיוצרו במהלך השנים מקצועיותם נחישותם ועוז רוחם של אנשי גדוד הצליחה. עד 1977 פעל הגדוד כגדוד "צליחה", מאז מתפקד הגדוד כגדוד הנדסה סדיר תחת פיקוד צפון. ב-1978 לקח הגדוד חלק במבצע "ליטאני". במערכת של"ג, התפצל הגדוד במסגרתן של כמה עוצבות ונילחם בגזרה המזרחית, המרכזית והמערבית בלבנון. המשימות ההנדסיות בהן עסק כללו התגברות על שדות מוקשים ובורות ייקוש, פריצת דרכים והכשרת צירים. מעבר למשימות ההנדסיות עסק הגדוד בלחימת חי"ר במשך כל המלחמה כאשר הוא נע בתוך הכוחות.

במהלך גאות ושפל בשנת 2002 קיבל הגדוד צל"ש רמטכ"ל על תפקודו בגזרת ג'נין

גדוד המחץ (605)

הבקעה, מיקוש, חבלה, וצליחה

גדוד "המה"ץ" (605) במלחמת לבנון השנייה

גדוד 605 הוקפץ למלחמה לאחר
שלחם בגזרת רמאללה במשך 3
חודשים.

תחילה פרץ הגדוד את הציר המוביל
לכפר "מחיבב". לאחר מכן, פרץ מעבר
לחטיבת הנחל וכבש לצידה, ככוח חי"ר
את הכפר מיס אל-ג'בל, פוצץ והרס
תשתיות בכפר וחילץ, במשך יממה,
תחת אש כוח טנקים שנתקל בקסבה
של הכפר.

לאחר מכן, התקדם הגדוד לכפר רב א-
תלתין, ופרץ את הציר מח'רבת כסיף דרך
ואדי ברך לעבר ואדי הסלוקי. מאוחר יותר,
בניגוד לכל הציפיות, תוך לילה אחד בלבד,
גדוד המח"ץ פרץ וטיהר 16 ק"מ מציר
הכרחי, בו נעו אחריו חטיבת שריון וחטיבת
הנח"ל. הציר הוביל אל הכפר ע'נדוריה מעל
לואדי הסלוקי, ששם נפגעו מספר טנקים של
צה"ל מירי נ"ט. הגדוד חילץ את הפצועים
תחת אש מאסיבית. במקביל, כוח העתודה
הגדודי כבש והשמיד תשתיות ואמל"ח בכפר
"מרכבה". לאחר מכן פיצץ הגדוד מבנים
ותשתיות, והשמיד את מאחזי החיזבאללה
בגזרתו.

במהלך הלחימה איבד הגדוד 2 מלוחמיו
בעקבות פגיעת טיל נ"ט שפגע בדחפורם -
רס"ל דודו עמר וסמ"ר יבגני טימופייב.

סיפור מהצבא על

תמיר

תמיר היה בגובה 2.04 מטר, ולכן לא היו מדים למידותיו. החולצה תמיד הייתה קצרה והמכנסיים היו שמוטות.

הוא ברח מהמשטרה הצבאית לגבעות של קריית שמונה וניצל מהמשטרה הצבאית לגבי עניין המדים.

לבסוף הלך רק עם מדי עבודה.

הלך תמיד עם זוג נעליים אחד כי לא היה במידתו, חצי שנה לפני שנהרג קיבל עוד זוג נעליים מסנדלרייה שתפרה לו נעליים במיוחד.

תמיר והחברים

מהצבא

עם כל צוות החימוש יום חמישי בלילה חזרו מאימון גדודי והוא בא ואמר להם אתם עושים רשימת תיקונים לכל הכלים ועד הבוקר אתם מסיימים את התיקון.

תמיר ועוד 2 חברים מהגדוד אמרו למפקד שהם לא יספיקו לסיים זאת בזמן, המפקד אמר אין בעיה אתם לא תצאו הביתה, אז הם ענו לו אין בעיה גם אתה לא תצא. הם פירקו לו בלילה את ארבעת הגלגלים של הרכב שלו ושמו על בלוקים.

תמיר אהב את השירות בצבא. אף פעם
לא קיטר. כשהיה חייב להישאר תורן
בגדוד היה נשאר.

נהנה מלהיות ביחידת קו קדמית
בהנדסה. תרם הרבה ליחידה. אהב את
הכלים של הצבא.

חתם שנת קבע כי היה חייב בגלל
שדחה את השירות שנה (כיתה י"ג)
בגלל המכללה.

הנצחתו של תמיר

תמיר נהרג בזמן שירותו הצבאי לפני 27.5 שנים בתאריך 2.11.1988.
היה בן 22.5 בנופלו.

לזכר תמיר הוקמה אנדרטה בחצר החימוש של הגדוד בו שירת – מחנה חומה בגדוד 605.

אזכרתו של תמיר, 2015.

" אני קורא וחושב לעצמי וואלה התעלה מעל עצמו הפעם וכאילו החץ בלב שחשבתו שהגיע למקסימום מפלח עוד כמה שכבות ונכנס עמוק יותר. והוא ענה בחזרה "זה לא אני זה יוסי גמזו"."

הם ישנם / יוסי

גמזו:

אלה ששוב לא יהיו.
אלה ששוב לא נפגוש
אלה שלא יצחקו לעולם
אלה שקמו מול אש
אלה שרצו בראש
כל שהיו ואינם, עוד ישנם!

הם ישנם, בליבם של כולם...
הם ישנם ויהיו לעולם,
בחיוך הנפלא,
בצרורות המקלע,
בשתיקה ובבכי החם..

כשאני חושב על המשולש של אב בן והשיר המפורסם
האחרון שבהם.

קצר פה כל כך האביב / גרוסמן פוליקר.

קצר וחטוף ושובר את הלב
לחשוב שהוא תכף ידעך
מבטו רק נפקח
אך התחיל ללבלב-
רק ניתן לי ותכף נלקח.

אלו דברי הספד שהושמעו על ידי חברו דוד ביום השנה
ה 27 לנפילת של תמיר.

אירועים לזכרו של תמיר:

4 חודשים לאחר נפילתו של תמיר התקיים משחק כדורסל לזכרו בין נבחרת אורט ביאליק לנבחרת הפועל נהריה בהיכל הספורט בנהריה. רבים הגיעו לצפות במשחק ולכבד את זכרו של תמיר, כולל ראש העיר.

ביום השנה לנפילתו, לאחר האזכרה בבית העלמין, התקיים ערב לזכרו בבית העם במושב לימן בו גדל.

אנדרטה לזכרו של תמיר בגדוד 605 שבמחנה חומה, ברמת הגולן.

חברו של תמיר וויס
דורון גזית
כתב לזכרו של תמיר:

כל יום –
כל יום זיכרון
כל אזכרה
כל לילה
כל מילואים
כל חג
כל מפגש עם חברים
כל הזמן
אתה כאן
אתה שם
בכל שעה שישאלו אותי אדקלם את
המספר האישי שלך
תמיר וויס
ת.נ.צ.ב.ה

תיעוד מדבריו של דורון גזית

Doron Gazit

לפני 9 שעות באמצעות עולמים - שומרים על הזיכרון

כל יום -
כל יום זיכרון
כל אזכרה
כל לילה
כל מילואים
כל חג
כל מפגש עם חברים
כל הזמן
אתה כאן אתה שם
בכל שעה שישאלו אותי אדקלם את המספר האישי שלך
תמיר וויס
ת.נ.צ.ב.ה

הדלקתי נר זיכרון לזכר תמיר וויס ז"ל
בסניף המרכזי של חברת הביטוח
בשם המנוח

ט"ו במחשון תשל"ח
9 בנובמבר 1988

מנחם אריג'ק
הרב קהילת 37
ירושלים 2505

אמירה ואגרון,

אני מלתל ביניכם ובאבלכם הכבד
אני מלתל הטראגי של בנכם יקירכם, תמיה, זלל.
ניחת איכם אסון קלה מנשוא - זהירה אנחנו
מן היקר לכם מכול, מן אהוב וחביב,
המורו באיך, במלוא אונן, כלחיים רצונים מפכם
בו, וכולו כולו מלא בדיקה עצרת תכנים ופוסקים
מלאי משמחה עצמו.

צמחה המצויה והאצולה של תמיה, זלל, עומדת
למד עיני: נדב נעים הליכות, חבד טוד ומסור ארצו,
מאג חן וענוה, עקול קיטם ובהור מרט, מלתל -
פאולר בבל התחומים, חבדו ברצון עצ אמלא
את פיבילת מריו ומלתר, בבל מאלו עצבות את
וכולתו ואלהביל את רצון מריו.

בר פי מאלו מאלו א שנקטפא חיים של

צפיה בה מלתר.
יהי רצון, להאוש שמתיק לכם יציעים,
יהו נטפי ניתומים אכאכס הרק.

צמחה -
מנחם אריג'ק

אנדרטה בגן משחקים לזכר בני הישוב לימן

צבא הגנה לישראל
העטה הכללי

תעודת הוקרה וכבוד

לזכרו של

סמל ראשון ו"ס תמיר ד"ל

אשר נפל בעת פילוי תפקידו ב-צה"ל

ציוס כ"ג מרחשון תשמ"ט.

סמל ראשון ו"ס תמיר

שרת בשירות הקבע ב-צה"ל.

הוא ראה את שירותו כשליחות

ונשאו בעסירות ובאהבה.

נכון ומסור תמיד, הקדיש עצמו

להגברת כוחו של צה"ל ולטיפוח רוחו

כאשר טובת העדינה לנגד עיניו.

הוא נפל ואננו יותר אתנו.

בנופלו הקריב את חייו בעערכה

הגדולה והארוכה לעמץ חירות ישראל.

זכרו יהיה נצור עמנו יחד עם זכרם

של כל גבורי צבא הגנה לישראל.

חתן וילצאי, אלוך

ראש עטכיל/אכא

אסופת ספרים נתרמה ע"י
משפחת וייס ממושב לימן
לזכר בנם תמיר ז"ל

תלמיד בית ספרנו

שנפל במילוי תפקידו

מכתב מהתלמידים למשפחה

לגדעון ומרילה וויס,

לאחר סיום האלבום, ברצוננו לומר מספר מילים אישיות...

תודה על שיתוף הפעולה, העזרה, המידע והתמיכה לאורך כל הכנת האלבום.

האלבום הזה עבורכם ולכן אנחנו מקווים שתאהבו את מה שלפניכם כעת.

שמחנו להכיר את תמיר, לאו דווקא ברמה האישית אבל מסיפורים ותמונות שהשגנו לאורך העשייה.

כחלק מזמן העשייה שעברנו בבניית האלבום, נתקלנו בשמו של תמיר בטקס יום הזיכרון, רגע בו נקודה בנו רטטה. מבטים אחד אל השני ואמירה "היי", אמרו את השם של תמיר, תמיר שלנו".

בכל חלק לאורך יצירת, בניית ועיצוב האלבום למדנו עוד על בנכם תמיר, אחרי חודשים רצופים של עבודה ממושכת, תמיר הפך להיות גם חלק מאיתנו, ואנו בטוחים שתמיד נשאר חלק מכם.

אנו שמחים כי ניתנה לנו הזכות לקחת חלק בפרויקט כה חשוב ושסופרו לנו סיפורים כה מעצימים ומרגשים.

תודה על הכל,

אופיר פישר ועומר אברשי

י'4 אורט ביאליק

מכתב למשפחה מהסטודנטית אלונה

למשפחת וויס היקרה

תודה שאפשרתם לי לקחת חלק מהדבר הכי יקר שלכם – תמיר.

אני שמחה שניתנה לי הזכות להכיר את תמיר ואת משפחתו ולדעת שאוכל תמיד להתגאות בסיפור שלו ובמי שהוא היה.

הכרתי אנשים מדהימים, אך בעיקר הכרתי את תמיר.

משפחה יקרה, אני רוצה להגיד לכם תודה על כך שפתחתם את דלת ביתכם ושיתפתם אותנו בזיכרון הכי יקר לליבכם.

בזכות כל הזיכרונות ששמעתי, הרגשתי שליחות, להכין לתמיר אלבום שלעד יזכרו אותו ואת סיפורו. אני מאחלת לכם שתמיד תהיו מאושרים.

ולתמיר,

אולי לא תקרא את המכתב הזה אך חשוב לי לציין ששמחתי לשמוע עלייך ולהכיר אותך.

אתה דמות לחיקוי ולהערצה בעל מוטיבציה רבה.

